



آیت الله جوادی آملی: اقتصاد بر مبنای عرضه و تقاضا خلاف عدل است

حضرت آیت الله جوادی آملی با اشاره به مبنای اشتباه اقتصاد غرب گفت: اگر چنان چه از روی عدل زندگی کنیم دیگر در ایام عید که تقاضا زیاد شد، کالا و مسکن و کرایه را گران نمی کنیم. این ها از روی اعتدال مذموم است و آن چه که عدل است حل کردن مشکلات مردم است.

حضرت آیت الله جوادی آملی با اشاره به مبنای اشتباه اقتصاد غرب گفت: اگر چنان چه از روی عدل زندگی کنیم دیگر در ایام عید که تقاضا زیاد شد، کالا و مسکن و کرایه را گران نمی کنیم. این ها از روی اعتدال مذموم است و آن چه که عدل است حل کردن مشکلات مردم است.

به گزارش خبرنگار خبرگزاری رسا، حضرت آیت الله عبدالله جوادی آملی امروز در جمع علما و روحانیان حوزه علمیه به ادامه تفسیر سوره مبارکه فرقان در مسجد اعظم قم پرداخت و گفت: چون سوره مبارکه فرقان در مکه نازل شده و مشکل اساسی مردم مکه از نظر اعتقاد، شرک و از نظر عمل، قتل نفس و آلودگی دامن بود، خداوند این آیات را نازل کرده است.

این مفسر قرآن کریم گفت: عباد الرحمن، شامل فرشتگان و برخی از بندگان خدا می شود و همان طور که برخی راسخان در علم هستند، عباد الرحمن هم کسانی هستند که راسخان در عبادتند.

استاد درس خارج حوزه علمیه قم با اشاره به آیه شریفه «وَالَّذِينَ إِذَا أَنْفَقُوا لَمْ یَسْرِفُوا و لَمْ یَقْتَرُوا و کَانَ بَیْنَ ذَٰلِکَ قَوَامًا» گفت: معنی آیه شریفه این نیست که اگر بخواهند انفاق کنند چنین می کنند، بلکه به این معنی است که همیشه انفاق می کنند و صفات انفاقشان این گونه است که افراط و تفریط ندارد و منزله از اسراف و تقتیر است؛ یعنی در هسته مرکزی عدل زندگی می کنند. انفاق هم به عنوان نمونه ای از این زندگی مطرح می شود و همه زندگی عباد الرحمن بر اساس عدل که از بهترین فضائل اخلاقی و انسانی است بنا شده است.

وی افزود: «وَضَعِ الشَّیْءَ فِی مَوْضِعِهِ» قرار دادن هر چیزی در جایگاه خود» مفهوم عدل است ولی حقیقت عدل از پیچیده ترین حقایق و در نهایت خفا است. جای موحد و ملحد کجاست؟ جای عالم و جاهل کجاست؟ جای گوسفند و خوک کجاست؟ جای اشخاص و افعال و اشیاء را کسی می داند که خالق باشد و او خداست.

حضرت آیت الله جوادی آملی خاطر نشان کرد: بندگان رحمان در هسته مرکزی عدل زندگی می کنند و آن چه که فضیلت است عدل است نه اعتدال. نظام سرمایه داری غرب روی اعتدال است نه عدل؛ یکی از مبانی اقتصادی آن ها تقاضا و عرضه است. اگر تقاضا زیاد بود کالا گران تر می شود و اگر تقاضا کمتر بود کالا هم ارزانتر می شود. این کار کاری بر خلاف عدل است.

وی افزود: کالای الهی، روزی الهی را باید به طور متوسط، با یک سود مقبول معقول در اختیار بشر قرار داد. اگر یک وقتی که مردم محتاج شدند و شما گران تر بفروشید و وقتی احتیاجشان بر طرف شد ارزان کنید، این یقه و حلقوم مردم را گرفتن است، این فشار بر مردم آوردن است. اگر چنان چه از روی عدل زندگی کنیم دیگر در ایام عید که تقاضا زیاد شد، کالا و مسکن و کرایه را گران نمی کنیم. این ها از روی اعتدال مذموم است و آن چه که عدل است حل کردن مشکلات مردم است. بندگان رحمان بیش از آن چه که دیگران از زراندوزی لذت می برند، این ها از انفاق لذت می برند. انفاق برای ایشان تحمیل نیست بلکه تشریف است.

حضرت آیت الله جوادی آملی گفت: گذشته از این که موظفیم در مقام وصف عادل باشیم باید در قوا هم عادل باشیم. عدل در قوا بسیار مشکل است. برخی در این نیروهای علمی و عملی افراطی و تفریطی و بعضی در هسته مرکزی عدل هستند. جریزه در علم بسیار بد است. قبل از این که مطلبی را کامل بفهمد و تمام کند وارد شعبه دیگری می شود. این افراد که ذهن زودپروازی دارند و هم چنین کسانی که ذهن دیر پروازی دارند به سختی دانشمند می شوند. البته تغییر و تبدل الهی جایگاه خود را دارد. استعدادی که در هسته مرکزی عدل باشد حکمت نام دارد. البته این حکمت عملی و نظری نیست بلکه از سنخ قوه است. تا حرف استاد تمام نشده شروع به اعتراض یا قبول نمی کند و این حکمت از بهترین نعمت های الهی است.

این استاد درس خارج حوزه علمیه قم با اشاره به آیه شریفه «وَالَّذِينَ لَا یَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا یَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِی حَرَّمَ

اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَرْثُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا» خاطر نشان کرد: سیدنا الاستاد مرحوم علامه طباطبایی درباره این آیه می فرمودند که «این ها با بودن خدا، غیر خدا را می خواندند و اصلا خدا را عبادت نمی کردند نه این که هم خدا را بپرستند و هم غیر او را». این جاهلان غیر از قتل های غارت گرانه قطاع الطريق و مانند آن، سه گونه قتل حرام هم در داخل زندگی خود داشتند: زنده به گور کردن دختران در بعضی از طوایف، قتل فرزند اعم از دختر و پسر در سال قحطی بر اساس آیه شریفه (ولا تقتلوا أولادکم خشية إِملاق نحن نرزقهم وإیاکم) و هم چنین قربانی کردن فرزندان برای بتها که بر اثر جهل خود انجام می دادند.

حضرت آیت الله جوادی آملی با اشاره به این بخش از آیه شریفه «فأولئک یدل الله سیئاتهم حسنات» گفت: تبدیل سیئه به حسنه و بدی به خوبی مطلب بسیار پیچیده ای است. علامه طباطبایی در این جا بیانی دارند که محصل آن چنین است: سیئه و حسنه وجود خارجی ندارند. کاری مثل نان خوردن داریم که بین حلال و حرام مشترک است. اگر موافق قانون الهی باشد حسنه و در صورت مخالفت، سیئه است. این کار حرام و کار حلال، از یک نفس طاهر بر نمی خیزد بلکه از دو نفر و یا از یک نفر در دو حالت طیب و طاهر و غیر آن سر می زند.

وی افزود: اگر کود بدبویی به یاس خوش بو تبدیل می شود، یک گنهکار هم با توبه بدل به یک انسان طیب و طاهر می شود. کسی هم که به دنبال پیروی از شیطان خبیث است، خود هم خبیث می شود، مثل گل یاس معطری که بعد از پوسیده شدن به کود بدبو تبدیل می شود./